

Bemærkninger til forslaget

Jagtlovens administration har traditionelt været placeret i landbrugsministeriet.

En række forhold taler imidlertid stærkt for, at en overførelse til miljøministeriet vil være hensigtsmæssig:

- En stor del af jagten foregår i dag på søterritoriet, hvor jagten er fri og derfor ikke har relation til land- og skovbrug.
- En tredjedel af skovarealet er statsejet og hører administrativt under miljøministeriet.
- En stor del af landjagten foregår i udyrkede områder, som generelt er beskyttet af naturfredningsloven.
- De vilde dyr og fugle er en naturressource, som ikke kan siges at tilhøre grundejerne, selv om jagtretten tilkommer disse, men snarere samfundet som helhed.
- Af de i alt omkring 400 arter af fugle og pattedyr, som forekommer regelmæssigt i Danmark, må 51 arter jages. Det virker ikke rimeligt, at et erhvervsministerium varetager beskyttelsen af alle de øvrige arter (det gælder f.eks. beskyttelse af arter som nattergal, rødhals og flagermus). Disse arters beskyttelse bliver herved administrativt adskilt fra beskyttelsen af deres levesteder, den øvrige fauna og floraen. Desuden indeholder jagtloven en række bestemmelser om f.eks. udstopning, ægsamling og handel, som heller ikke direkte vedrører jagt. Disse emner hører i høj grad også til inden for miljøministeriets ressortområder. Ofte er der tale om dobbeltadministration.
- Beskyttelsen af den vilde fauna er i vidt omfang taget op som et internationalt anliggende. Danmark har tilsluttet sig flere konventioner og aftaler om beskyttelse af fugle og pattedyr, hvor miljøministeriet primært varetager administrationen. På grund af jagtlovens administrative placering er det nødvendigt løbende at koordinere arbejdet med landbrugsministeriet, ligesom

de to ministerier ofte finder det nødvendigt, at begge er repræsenteret i internationale møder. Også på dette område er der derfor ofte tale om dobbeltadministration.

- Oprettelse og administration af reservater foregår sideløbende i landbrugsministeriet (vildtreservater) og miljøministeriet (naturreservater). Oprettelsen af vildtreservater giver ikke mulighed for biotopbeskyttelse som ved naturreservaterne og er heller ikke koordineret med den pågående fredningsplanlægning m.v., som udføres ifølge naturfredningsloven. En administration under miljøministeriet vil betyde en koordineret og målrettet reservatadministration og vil effektivisere overvågning og forskning på reservaterne.

Argumenterne for en placering af administrationen i landbrugsministeriet har været:

- at der er en naturlig sammenhæng mellem jordbrugerhervene og jagten, idet jagten hovedsagelig drives på land- og skovbrugsejendomme,
- at jagten er en væsentlig økonomisk faktor for land- og skovbrug - både ved udlejning af jagtret og ved bekæmpelse af skadevoldende vildt.

Problemerne om dobbeltadministration, koordinering m.v. mellem landbrugsministeriet og miljøministeriet er senest påpeget af administrationsdepartementet i »Redegørelse om Landbrugsministeriets Vildtforvaltning« af 27. marts 1985.

Forslagsstillerne er opmærksomme på, at ressortfordelingen mellem ministerierne ifølge grundloven henhører under statsministeren. Forslagsstillerne finder det imidlertid vigtigt, at der i debatten omkring en forstærket indsats over for miljøet også inddrages administrative forhold, der kan forbedre naturbeskyttelsen og sikre en genopretning, ligesom forslagsstillerne finder det rigtigst ikke blot at foreslå knopskydninger på det statslige system.